

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-592/15

**Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs
przeciwko
British Film Institute**

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)]

Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej – Dyrektywa 77/388/EWG – Artykuł 13 część A ust. 1 lit. n) – Zwolnienie z podatku niektórych usług kulturalnych – Brak bezpośredniej skuteczności – Określenie usług kulturalnych zwolnionych z podatku – Uprawnienia dyskrecjonalne państw członkowskich

Streszczenie – wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 lutego 2017 r.

Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Zwolnienia przewidziane w szóstej dyrektywie — Zwolnienia dotyczące określonych czynności wykonywanych w interesie ogólnym — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. n) — Zwolnienie z podatku niektórych usług kulturalnych — Bezpośrednia skuteczność — Brak

[dyrektywa Rady 77/388, art. 13 część A ust. 1 lit. n)]

Artykuł 13 część A ust. 1 lit. n) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku, przewidujący zwolnienie „niektórych usług kulturalnych”, należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on skutku bezpośredniego w takim sensie, że w braku transpozycji przepis ten nie może zostać bezpośrednio powołany przez instytucję prawa publicznego lub inną uznaną przez zainteresowane państwo członkowskie instytucję kulturalną, które świadczą usługi kulturalne.

Wykładnia literalna art. 13 część A ust. 1 lit. n) szóstej dyrektywy jest potwierdzona genezą tej dyrektywy oraz celami realizowanymi przez prawodawcę Unii.

Odwołując się do wyrażenia „niektóre usługi kulturalne”, należy zatem stwierdzić, że art. 13 część A ust. 1 lit. n) szóstej dyrektywy nie wymaga objęcia zwolnieniem wszystkich usług kulturalnych, tak że państwa członkowskie mogą zwolnić „niektóre” z nich, jednocześnie opodatkowując VAT pozostałe.

(zob. pkt 19, 23, 28; sentencja)